

[Indenrigsministeren.]

stand mellem Tanken om, at der skulde gaa en længere Aarrække, og saa dette, at den rent faktiske Ekspedition af disse Forhold medfører, at man maa regne med, at den ikke er tilendebragt inden Juni Termin i det kommende Aar.

Det ærede Medlem fremkom dernæst med en Udtalelse i Anledning af den Bekendtgørelse, Indenrigsministeriet har udsendt angaaende Fritagelse for Konverteringsafgiften for visse Grupper af Byejendomme, og det ærede Medlem havde det i Dag — saa vidt jeg forstod — saadan, som det synes mig, at han altid har det, at hver Gang der er sket et eller andet paa dette Omraade, saa er det første, det ærede Medlem ser efter, om man nu ikke skulde kunne sige, at der heri laa en eller anden Indrømmelse til hans Parti specielt. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke snart er kommet over den specielle Børnesygdом herinde, at hver Gang der sker et eller andet, et Lovforslag forelægges eller en Bekendtgørelse udstedes, saa er det første, man ser efter, „om der nu ikke kan paavises denne eller hin lille Indrømmelse til en eller anden lille Bemærkning, som jeg i sin Tid har fremsat her i Tinget“.

Jeg maa imidlertid paa dette Omraade skuffe det ærede Medlem: en saadan Indrømmelse ligger slet ikke i hele det Forhold, det ærede Medlem omtalte. Den Fritagelse for Konverteringsafgift, der nu sker i Henhold til den af Indenrigsministeriet udsendte Bekendtgørelse, den sker i Henhold til den Lovs Bestemmelse, som jeg har Pligt til at administrere, og hvori der staar, at jeg er bemyndiget til at give saadan Fritagelse for Ejendomme, der er opført eller taget i Brug inden for visse af Ministeren fastsatte Perioder, eller for hvilke visse almindelige Hensyn taler for at indrømme Lempelser. Naar jeg har Pligt til at administrere denne Lov, saa har jeg ogsaa Pligt til at administrere den inden for disse Rammer saa fornuftigt som muligt, og det har jeg med denne Bekendtgørelse efter min Formening gjort (Afbrydelse af *Hasle*). Ja, hvis det ærede Medlem nu bare vilde vente et Øjeblik, saa vil det ærede Medlem faa den saglige Forklaring paa, hvorfor denne Vej er valgt.

Denne Vej er ikke valgt af Indenrigsministeriet, fordi man mente, det i den kommende Tid var nødvendigt af Hensyn til Gennemførelse af Konverteringen, den er derimod valgt af Hensyn til, at det er rimeligt over for de paagældende Debitorer, hvis Opførelsesomkostninger er saa meget

større end de, der gælder for hele det gamle Gros af Ejendomme i Byerne. Der er gennem denne Fritagelse her sket, ikke nogen stor, men dog en vis Udjævning i Forholdet mellem gamle og nye Lejligheder. Det er Begrundelsen herfor, det er den Begrundelse, som er den sagligt rigtige, og det er ogsaa den, man først og fremmest har tænkt paa med den Bestemmelse, der er indsat i Loven.

Det ærede Medlem udtrykte sin Ængstelse for Udviklingen paa Obligationsmarkedet, og et andet æret Medlem talte om de Laan, der optages af det offentlige, bl. a. i disse sidste Dage af Københavns Kommune. Det er indlysende, at naar den nødvendige Laangivning maa ske til alle Sider, saa har dette altid haft og vil selvfølgelig altid have en Indflydelse paa Renteniveauet. Jeg skal dog med Hensyn til det Laan, der optages af Københavns Kommune — og jeg skal ikke nægte, at jeg synes, det er overmaade gunstige Vilkaar, Københavns Kommune i Forhandling med Pengeinstitutterne har ment at kunne byde —, ikke undlade at gøre opmærksom paa, at dette Laans effektive Rente saa vidt mig bekendt ligger paa samme Niveau som de Kreditforeningsobligationers, som man regner for de sikreste.

Jeg vil i denne Forbindelse sige til den konservative Ordfører, at naar han nu ser med Ængstelse paa denne Udvikling paa Obligationsmarkedet, saa synes jeg, det ærede Medlem samtidig skulde se tilbage paa sine Udtalelser tidligere her i Tinget og paa sit Partis Stilling, der gik ud paa, at Konverteringens Iværksættelse i Virkeligheden skulde have som Baggrund, at Obligationerne førtes i Pari. Hvis denne Tankegang havde sejret, saa havde vi ikke nu staaet midt i en Konvertering for Landbruget, men saa havde vi staaet uden Mulighed for at gennemføre den Konvertering, der dog giver Mulighed for en vis Lettelse for Landbrugserhvervet. (*Hasle*: Det paastaar De!). Ja, det paastaar jeg, og det ærede Medlem indrømmede det ved sine Udtalelser om Obligationsmarkedets Stilling, ikke sandt?

Det ærede Medlem fremkom med en Opfordring, der formentlig skal tages mere spøgefuldt, i Retning af, at jeg her skulde udstede en højtidelig Erklæring om, at jeg ønskede denne Konvertering gennemført. Det turde dog vist ikke være nødvendigt; i saa Henseende maa de Udtalelser, jeg hidtil har fremsat, dog vist være tilstrækkelige. Jeg har i øvrigt i denne Forbindelse gjort det ikke helt sædvanlige, at jeg har rettet